U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **H. V.,** zast. JUDr. Karlem Sochorem, advokátem, se sídlem Na Hradbách 2632/18, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 11. 2008, č. j. 63 Az 45/2007 - 85,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Karlu Sochorovi **se nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 4. 2007, č. j. OAM-1-337/VL-10-VL02-2007, byla zamítnuta žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že důvodem podání žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany byla snaha o legalizaci jeho dalšího setrvání na území České republiky a o vyhnutí se potížím na Ukrajině s vymahači údajných otcových dluhů. Tyto žalobcem uvedené skutečnosti však nelze podřadit pod výčet důvodů pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu. Jednání vymahačů totiž nebylo vedeno azylově relevantními důvody, nýbrž výhradně za účelem nezákonného obohacení na úkor žalobce. Nástroj mezinárodní ochrany pak lze aplikovat pouze ve smyslu zákonem stanovených podmínek a nelze jej zneužívat za účelem legalizace pobytu na území České republiky. Rovněž tak žalobci v případě návratu do vlasti nehrozí nebezpečí vážné újmy podle § 14a zákona o azylu a nejsou tak u něho splněny podmínky pro udělení doplňkové ochrany. Žalobce tedy podle závěru žalovaného neuvedl v průběhu správního řízení žádné důvody, pro které by mu bylo možné udělit některou z forem mezinárodní ochrany podle § 12 a § 14a zákona o azylu, a proto jeho žádost byla jako zjevně nedůvodná zamítnuta.

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 11. 2008, č. j. 63 Az 45/2007 - 85, byla žaloba proti tomuto rozhodnutí žalovaného jako nedůvodná zamítnuta. V jeho odůvodnění se krajský soud ztotožnil se závěry žalobou napadeného rozhodnutí a uzavřel, že žalovaný nepochybil, když žádost žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost, v níž toliko uvedl, že tak činí z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) soudního řádu správního a že správní orgán i krajský soud posoudily uvedenou kauzu v rozporu se zákonem o azylu. Zároveň stěžovatel požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Podaná kasační stížnost nesplňuje náležitosti pro to, aby na jejím základě bylo možné zkoumat její přijatelnost ve smyslu § 104a soudního řádu správního a případně rozhodnutí krajského soudu věcně přezkoumat.

V pouhém obecném odkazu na ustanovení soudního řádu správního totiž nelze spatřovat řádně uplatněné důvody kasační stížnosti. Ani z obecně formulované zmínky o nezákonném posouzení věci žalovaným a krajským soudem nelze seznat, v čem konkrétně mělo takové pochybení spočívat. I další tvrzení uvedená v kasační stížnosti jsou nekonkrétní a navíc se vztahují k žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel byl přitom v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem JUDr. Karlem Sochorem, neboť ten byl ustanoven v žalobním řízení a podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2007, č. j. 1 Afs 120/2006 - 117, které bylo publikováno pod č. 1460/2008 Sb. NSS, trvalo toto zastoupení i v řízení před Nejvyšším správním soudem. Na tuto skutečnost byl přitom ustanovený zástupce krajským soudem upozorněn, jak vyplývá z přípisu, který je založen na č. l. 110 soudního spisu. Prostřednictvím tohoto advokáta byl pak stěžovatel usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 7. 2009, č. j. 63 Az 45/2007 - 120, vyzván k odstranění vad kasační stížnosti do jednoho měsíce od doručení tak, aby v ní uvedl konkrétní důvody a podřadil je pod příslušné ustanovení soudního řádu správního. Současně byl stěžovatel v tomto usnesení poučen o tom, že nebude-li kasační stížnost uvedeným způsobem doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, dojde k jejímu odmítnutí. Uvedené usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno osobně dne 14. 10. 2009, avšak ten na něho ve stanovené lhůtě ani později vůbec nereagoval.

Lze tedy konstatovat, že vady kasační stížnosti nebyly ve stanovené lhůtě odstraněny a pro tento nedostatek nelze v řízení o ní pokračovat. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 věty druhé soudního řádu správního odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 soudního řádu správního, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Dále pak Nejvyšší správní soud nepřiznal ustanovenému zástupci stěžovatele odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů v řízení o kasační stížnosti, neboť tento zástupce v něm neučinil žádný úkon právní služby, za nějž by mu odměna náležela.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. dubna 2010

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu